*Dosarul nr. 2c-774/2024*

***JUDECĂTORIA CHIŞINĂU***
***SEDIUL CENTRU***

***H O T Ă R Â R E***
***în numele Legii***

*Dispozitivul hotărârii pronunţat la data de 26 martie 2026* — *municipiul Chişinău*

*Judecătoria Chişinău, sediul Centru*
*Instanţa compusă din:*
*Preşedintele şedinţei, judecător* — *Eugenia Culinca*
*Grefier* — *Vanesa Malcic*

examinând în şedinţă de judecată publică, în procedura contencioasă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de „Industrias Quimicas Novalk" SL împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Elite Vernice" cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată

şi acţiunea reconvenţională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Elite Vernice" împotriva „Industrias Quimicas Novalk" SL, Simone Sesane cu privire la constatarea faptului rezilierii contractului, obligarea de a primi marfa pentru înapoiere producătorului, compensarea cheltuielilor de transport, plata chiriei, repararea prejudiciului cauzat reputaţiei profesionale, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

*Aspecte de procedură*

*La 22 martie* 2024, avocatul Grişina Lada, în interesele „Industrias Quimicas Novalk" SL, a depus în Judecătoria Chişinău, sediul Centru o cerere de chemare în judecată împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Elite Vernice" (în continuare SRL „Elite Vernice") cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată. *(f.d. 2-4)*

Cererea de chemare în judecată a fost înregistrată în Direcţia de evidenţă şi documentare procesuală a Judecătoriei Chişinău (sediul Centru) la 25 martie 2024, fiind repartizată spre examinare în mod automat-aleatoriu judecătorului Eugenia Culinca în aceeaşi zi. *(f.d. 1)*

La 15 octombrie 2024, prin intermediul poştei electronice a instanţei, administratorul SRL „Elite Vernice", Bucica Dmitri a depus o cerere reconvenţională împotriva „Industrias Quimicas Novalk" SL, Simone Sesane cu privire la constatarea faptului rezilierii contractului, obligarea de a primi marfa pentru înapoiere producătorului, compensarea cheltuielilor de transport, plata chiriei, repararea prejudiciului cauzat reputaţiei profesionale, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată. *(f.d. 82-86)*

Prin încheierea protocolară a instanţei de judecată din 13 februarie 2025, acţiunea reconvenţională înaintată de SRL „Elite Vernice", a fost primită în procedură, aceasta urmând a fi examinată odată cu acţiunea iniţială, înaintată de „Industrias Quimicas Novalk" SL. *(f.d. 191-192).*

*Argumentele participanţilor la proces asupra acţiunii iniţiale*

*Argumentele reclamantei „Industrias Quimicas Novalk" SL*

În motivarea acţiunii, reprezentantul reclamantei a indicat că la data de 20 iulie 2022 SRL „Elite Vernice" a făcut comandă „Comanda Nr.4-07_22_Moldova" pentru procurarea mărfii specificate în factura Nr. A647 din 11 august 2022 în sumă totală de EUR 12,508.56 Euro.

Totodată, reclamanta a arătat că, în septembrie 2022 marfa a fost livrată şi acceptată de către SRL „Elite Vernice" din Moldova. Compania SRL „Elite Vernici" a achitat parţial factura în suma de EUR 3,350.00 Euro în martie 2023 şi în aprilie 2023. După aprilie 2023 compania SRL „Elite Vernici" nu a mai făcut nici o plată către compania „Novalk" pentru marfă vândută şi referitor la factura Nr. A647 suma de EUR 9,158.56 euro rămâne neachitată până la ziua de azi.

De asemenea, a menţionat că, la 25 iulie 2022 compania SRL „Elite Vernici" a solicitat livrarea Sistemei de Tonare (inclusiv dozator, mixer şi software) specificată în factura Nr. A675 din 1 septembrie 2022 în sumă totală de EUR 3,000 euro. În noiembrie 2022 marfa specificată în factura Nr. A675 a fost livrată şi acceptată de către compania SRL „Elite Vernici" din Moldova.

În continuare, reclamanta a susţinut că, la 30 august 2022 compania SRL „Elite Vernici" a făcut comandă „Comanda Nr.5-08_22_Moldova" pentru procurarea mărfii specificate în factura Nr. A732 din 19 septembrie 2022 în sumă totală de EUR 10,033.26 euro. În septembrie 2022 marfa a fost livrată şi acceptată de către compania SRL „Elite Vernici" din Moldova.

Subsecvent, reclamanta a invocat că, la 17 octombrie 2022, SRL „Elite Vernici" a făcut comandă de 2 palete pentru procurarea mărfii specificate în Factura Nr. A854 din 25 octombrie 2022 în sumă totală de EUR 8,794.92 euro. În noiembrie 2022 marfa a fost livrată şi acceptată de către compania SRL „Elite Vernici" din Moldova.

De asemenea, reclamanta a precizat că, compania SRL „Elite Vernici" nu a achitat către compania „Novalk" sumele indicate în factura Nr. A647, factura Nr. A675, factura Nr. A732, factura Nr. A854. În aprilie 2023, compania SRL „Elite Vernici" a propus să achite către compania „Novalk" suma de EUR 2,000 euro lunar. Însă, până în prezent nici un transfer de plată nu a fost făcut de compania SRL „Elite Vernici".

Totodată, reclamanta a relevat că, la 27 noiembrie 2023, pentru respectarea procedurii prealabilă „Industrias Quimicas Noval" S.L. a expediat în adresa (adresa juridică şi adresa subdiviziunii) companiei SRL „Elite Vernici" somaţiile, care au fost ignorate.

În drept, reclamanta a relevat că, prevederile art. 54, art. 58 alin. (1), art. 60, art. 61, art. 62 din Convenţia Naţiunilor Unite din 11 aprilie 1980 asupra contractelor de vânzare internaţională de mărfuri.

Astfel, reclamanta a solicitat, prin cererea de chemare în judecată, încasarea din contul SRL „Elite Vernice" în beneficiul „Industrias Quimicas Novalk" S.L. datoria în mărime de 30,986.74 Euro; încasarea sumei cu titlu de taxă de stat în mărimea 3% - 930 Euro ce constituie la data achitării suma de 17 963.69 lei şi 2050 lei; precum şi încasarea sumei cu titlu de cheltuieli de judecată: achitarea traducerilor actelor în mărimea de 3040 lei; serviciile ASP – 110 lei, asistenţa juridică conform bonurilor de plată.

*În drept*, reclamanta „Industrias Quimicas Novalk" SL şi-a întemeiat acţiunea pe prevederile articolelor 54, 58 alin. (1), 60, 61, 62 din Convenţia Naţiunilor Unite din 11 aprilie 1980, semnată la Viena asupra contractelor de vânzare internaţională de mărfuri (CVIM).

*Argumentele pârâtei Societăţii cu Răspundere Limitată „Elite Vernice"*

În data de 15 octombrie 2024, avocatul Grişciuc-Bucica Svetlana, în interesele SRL „Elite Vernice” a depus, prin intermediul poştei electronice a instanţei, referinţă asupra acţiunii iniţiale înaintate de reclamanta „Industrias Quimicas Novalk” SL.

Pe marginea acţiunii, pârâta a subliniat că, SRL „Elite Vernice” este o companie naţională fondată în 2017 cu scopul prestării serviciilor profesionale în domeniul importului, fabricarea şi comercializarea vopselelor industriale şi altor substanţelor şi materialelor chimice din linia profesională.

Totodată, pârâta a menţionat că, pe parcursul anilor compania SRL „Elite Vernici” a devenit reprezentantul companiilor internaţionale renumite din domeniul vopselelor industriale profesionale, precum Alcea Spa, Adler, Novalk şi Renner Italy.

De asemenea, pârâta a arătat că, în calitatea sa de distribuitor SRL „Elite Vernice” cu fiecare partener o avut şi are o colaborarea bazate pe contracte exclusive cu condiţii clare şi confirmative.

În continuare, pârâta a invocat că, în anul 2023 SRL „Elite Vernice”, în calitatea sa de distribuitor oficial al Renner Italia în Republica Moldova a fost premiată cu trofeul Notorium Trademark Awards 2023 în categoria vopselelor industriale profesionale. Din cele expuse reiese că SRL „Elite Vernici” pe piaţa Republicii Moldova are o imagine în calitatea profesionalului în domeniul dat, cu reputaţie bună şi respectul faţă de contra agenţi.

Referitor la circumstanţele invocate în cererea de chemare în judecată, pârâta a comunicat că, din anul 2017, compania SRL „Elite Vernici” a lucrat cu compania Alcea Spa (Italy), persoana responsabilă pe regiunea Republicii Moldova a fost desemnată Simone Sesana, persoana care în dosarul dat are calitatea de persoană-cheie din partea „Industrias Quimicas Novalk” SL (Spania).

Totodată, aceasta a arătat că, Simone Sesana a părăsit compania Alcea Spa (Italy) în anul 2021 prin demisie.

De asemenea, pârâta a menţionat că, la data de 14 ianuarie 2022 pe emailul companiei SRL „Elite Vernici”, după convorbirea telefonică în privinţa posibilităţii colaborării viitoare, a parvenit o scrisoare de la persoana Simona Sesana, email ventas01@novalk.es cu anexarea preţurilor pentru produsele lui.

Pârâta a precizat că, persoana Simon Sesana a fost cunoscută pentru administratorul SRL „Elite Vernici”, Bucica Dmitri din anul 2017, din fapt, el o avut post de manager de vânzări internaţionale responsabilă de regiunea Republicii Moldova.

În continuare, pârâta a invocat că, reieşind din cele expuse, administratorul SRL „Elite Vernici” a avut încredere în persoana menţionată, dar cu regret a fost adus în eroare în privinţa atribuţiilor legale ale persoanei date Simone Sesana, că acesta este reprezentantul oficial al companiei „Industrias Quimicas Novalk” SL, ce nu este confirmat până la data de azi.

Totodată, pârâta a arătat că, toate aspectele legate de compania „Industrias Quimicas Novalk” SL a fost efectuate de către administraţia SRL „Elite Vernici” cu Simone Sesana. Totodată, că acesta niciodată nu a confirmat statutul său oficial în calitatea reprezentantului împuternicit de către compania „Industrias Quimicas Novalk” SL.

Mai mult decât atât, pârâta a susţinut că, nici compania „Industrias Quimicas Novalk” SL la interpelarea companiei SRL „Elite Vernici” din 18 octombrie 2022, prin email oficial administracion02@novalk.eu nu a confirmat împuternicirile şi calitate lui Simone Sesana să reprezinte interesele lor.

De asemenea, pârâta a indicat că, la 20 octombrie 2022 prin scrisoare electronică pe email administracion02@novalk.eu, novalk@novalk.eu, administracion@novalk.eu, administratorul SRL „Elite Vernici” Bucica Dmitrii a anunţat şi a cerut de la compania „Industrias Quimicas Novalk” SL informaţia în privinţă:

- confirmării scrisorii de pretenţia prezentată de către persoana necunoscută şi fără împuterniciri, deoarece nu a primit această scrisoare oficială din e-mailul sau poşta dvs.;

- confirmării statutul acestei persoane;
- faptului că sunt deschis să discut tot timpul doar cu persoanele, care au drepturile oficiale conformate din partea companiei Industrias Quimicas Novalk SL.

În continuare, pârâta a menţionat că, la 25 octombrie 2023 de la compania Industrias Quimicas Novalk SL a parvenit o scrisoare electronică de la administracion@novalk.eu cu pretenţie oficială.

Totodată, pârâta a arătat că, la data de 1 noiembrie 2023, SRL „Elite Vernici" a expediat poziţia sa detaliată cu o propunerea să rezolvă situaţia create prin calea amiabilă cu persoanele împuternicite oficial cu restituirea mărfii producătorului „Industrias Quimicas Novalk" SL.

De asemenea, aceasta a invocat că, la 21 noiembrie 2023, SRL „Elite Vernici" a expediat o scrisoare răspuns pe faptul pretenţiilor anunţate cu anexarea datelor confirmative în privinţa acţiunilor ilegale ale Simone Sesana, cu remarca specială că, Elite Vernici SRL este gata să restituie toată marfa înapoi, deci producătorului/furnizorului Industrias Quimicas Novalk SL.

Subsecvent, pârâta a menţionat că, prin scrisoarea din 24 noiembrie, furnizorului „Industrias Quimicas Novalk" SL expediată prin email administracion@novalk.eu a anunţat că aşteaptă numai achitarea mărfii, fără altfel soluţii.

În continuare, pârâta a arătat că, la 14 martie 2024 prin scrisoare electronică pe mail administracion@novalk.eu a fost expediată o scrisoare repetată cu propunerea încă odată se restituie producţia companiei „Industrias Quimicas Novalk" SL în orice moment la solicitare, dar cu stipularea datei şi locului primirii. Totodată, din partea SRL „Elite Vernici" a fost anunţat faptul că păstrarea mărfii furnizorului „Industrias Quimicas Novalk" SL o să fie în baza calculului de pierderi din cauză refuzului prin ignorarea solicitării producătorului a substanţelor chimice să le ea tot ce a fost produsă de către compania sa.

Totodată, pârâta a precizat că aceeaşi scrisoare a fost expediată prin scrisoare recomandata nr. RL801647464MD, după datele pe aviz primită de către „Industrias Quimicas Novalk" SL la data 10 aprilie 2024.

În acest context, pârâta a susţinut că, „Industrias Quimicas Novalk" SL nu doreşte să răspundă pe faptul ne calităţii produselor sale, ignoră toate încercările de a restitui toate produsele care a fost prestate de către compania dată, dar cere achitarea datoriei, care în genere nici nu există, din simplu motiv că marfa companiei Novalk nu a fost vândută din data anunţării pe Simone Simona în privinţa stopării colaborării respective în anul 2023.

De asemenea, pârâta a atras atenţia că, marfa este specifică, reprezintă un pericol de sănătate, pe parcursul mai mult de un an compania SRL „Elite Vernici" din contul propriu asigură păstrarea mărfii periculoase. Totodată, că exista nişte poziţii care a fost despachetate de la începutul colaborării şi cu timpul schimbe esenţa chimică.

Totodată, pârâta a invocat că întreaga responsabilitatea este pe partea furnizorului „Industrias Quimicas Novalk" SL, care pe parcursul mai mult de 1 an se eschivează de la executarea obligaţiei sale ca producător/furnizor de a lua marfa sa înapoi.

În continuare, pârâta a menţionat că, în perioada ianuarie 2022 până în decembrie 2022 dintre „Industrias Quimicas Novalk" SL, în persoana Simone Sesane şi SRL „Elite Vernici" au existat relaţii civile de distribuirea produselor Novalk pe teritoriul Republicii Moldova. Acest fapt este confirmat prin diferite cereri şi solicitări prin care compania SRL „Elite Vernici" a cerut confirmarea oficială a statutului său de distribuitor oficial.

De asemenea, pârâta a susţinut că, această colaborare a fost bazată pe condiţii relaţiilor contractului de distribuţie ce prevede, careva condiţii de bază: achiziţii în mod continuu, plăţi periodice, suport distribuitor şi o poziţie exclusivă pe piaţa Republicii Moldova.

Totodată, pârâta a arătat că, Simone Sesana a obţinut încrederea administratorului SRL „Elite Vernici", Bucica Dmitrii prin promisiuni şi asigurări de furnizare a unei game de lacuri, vopsele,

grunturi, paste şi alte componente esenţiale aferente cu calitatea similară a produselor companiei Alsea Spa (Italy), cu care a lucrat SRL „Elite Vernici” anterior în calitatea sa de distribuitor.

Având în vedere specificul activităţii desfăşurate, pârâta a subliniat că, simpla procurare a câtorva poziţii de vopsea şi lac nu este posibilă pregătirea mărfurilor pentru nevoile clientului. Se presupune că pentru aceasta este necesar să aveţi pastele corespunzătoare şi alte componente compatibile, care se oferă posibilitatea de a pregăti diferite culori de vopsele, grunduri, lacuri şi alte produse. Costul fiecărei liniei de pastele este destul de mare, respectiv, pentru executarea ordinului clientului, este necesar să fii asigurat că pe stocul sunt disponibile toate tipurile de produselor în depozitul distribuitorului pentru o perioadă de timp.

În continuare, pârâta a invocat că, între părţi au fost efectuate şapte livrări, dar nu trei cumpărări, aşa cum a anunţat reclamanta. Ce încă odată, confirmă faptul că în cauză data au avut loc rapoartele civile nu din simplu contract de vânzare-cumpărare, dar contract de distribuţie.

De asemenea, pârâta a arătat că, obiectul contractului de distribuţie, în sensul art. 1736 Cod civil, nu îl reprezintă doar o operaţiune juridică precum vânzarea, un simplu schimb de prestaţii, ci cu precădere organizarea unui parteneriat comercial de durată care să permită revânzarea unui flux constant de mărfuri către clientela finală, chiar dacă acest parteneriat are grade diferite de intensitate, în funcţie de forma de distribuţia aleasă şi de politicile comerciale agreate de părţi.

Totodată, pârâta a susţinut că, din perspectiva cauzei, situaţia de fapt este diferită. Prin încheierea contractului-cadru, părţile urmăresc dezvoltarea unui curent de afaceri între ele şi îşi asumă, de regulă, o serie de obligaţii specifice (exclusivitate, asistenţă etc.). Astfel, scopul imediat al obligaţiilor asumate de către o parte nu se rezumă la obţinerea prestaţiei de la cealaltă parte (mărfuri, respectiv preţ), ci vizează integrarea schimbului de prestaţii într-un parteneriat care să permită realizarea interesului comun al părţilor cucerirea şi fidelizarea unei clientele de pe urma căreia să realizeze profituri ambele părţi. Cauza finală este realizarea unei colaborări comerciale de durată, prefigurarea posibilităţii de a stabili şi întreţine un curent de afaceri între ele, prin intermediul obligaţiilor specifice asumate şi al schimbului de prestaţii care se va realiza, chiar dacă, în unele situaţii, părţile vor să păstreze libertatea de a influenţa intensitatea acestui curent prin încheierea unui număr mai mare sau mai mic de livrări (fie sub forma unor contracte distincte, fie ca executare a unor obligaţii asumate în cadrul contractului).

În acest sens, pârâta a menţionat că, pentru realizarea colaborării părţile prevăd, de regulă, o serie de obligaţii specifice, fie prealabile încheierii contractelor de aplicaţie (realizarea de lucrări de amenajare a spaţiilor de revânzare, obţinerea de autorizaţii, asistenţă acordată de partea mai puternică financiar etc.), fie cu executare în timp (exclusivitate, clauză de *quota*, colaborarea la promovarea produselor, realizarea întreţinerii post-vânzare etc.).

Cu referire la conduita reclamantei, pârâta a invocat că, toate promisiunile şi asigurările dlui Simone Sesana în privinţa asistenţei în calitatea furnizorului şi calităţii produselor sale, de fapt Industrias Quimicas Novalk SL, a fost doar înşelătoare şi într-un timp destul de scurt, un număr semnificativ de clienţi au început să se plângă de calitatea produselor prezentate, în special a produselor de la „Industrias Quimicas Novalk” SL.

De asemenea, pârâta a arătat că, au fost prezentate numeroase reclamaţii din partea clienţilor către SRL „Elite Vernici” în privinţa calităţii proaste a produselor Industrias Quimicas Novalk SL prin email şi reţea whatsapp transmise către Simone Sesana. Primele adresări au fost expediate deja în luna mai 2022.

Totodată, pârâta a menţionat că, iniţial, Simone Sesana a încercat să ofere analogi, dar cu cât numărul de cereri creştea, iar vânzările companiei SRL „Elite Vernici” scădeau, cu atât mai agresiv începea să-şi ia poziţia Simone Sesana. În special, a început să includă serviciile de transport în facturile de vânzare şi de livrare de bunuri. O notificare privind inadmisibilitatea unor astfel de acţiuni a fost trimisă prin email.

În continuare, pârâta a susţinut că, Simone Sesana a falsificat cu rea-credinţă informaţiile de livrare. În acest sens, pârâta a indicat că, la 12 septembrie 2022 el a prezentat informaţia pentru transportator din start falsă – a indicat adresa sediului SRL „Elite Vernici”, dar denumirea companiei a scris „Industrial Quimicas Novalk” SL, în invois-ul fals nr. FA/689/2022 din 12.09.2024 cu preţul fals de 7032.96 Euro, SRL „Elite Vernici” a refuzat primirea acestei mărfi şi a restituit-o (maşina de colorare) înapoi.

De asemenea, pârâta a arătat că la data de 8 august 2022, Simone Sesana a venit la SRL „Elite Vernici”, în Chişinău, cu vizita şi pe parcursul de 3 zile în faţa lui a fost prezentate toate înscrisurile a pretenţiilor din partea clienţilor SRL „Elite Vernici” în privinţa calităţii mărfii, care nu corespunde cerinţelor calităţii. Acesta a dat promisiuni că, în termen de 2-3 săptămâni tot o sa fie clarificat, dar cu regret situaţia încă sa agravat.

Totodată, pârâta a precizat că, administratorul SRL „Elite Vernici” l-a informat pe Simone Sesana că, renunţă de la colaborare cu condiţia restituirii produselor procurate pe parcursul perioadei de timp din ianuarie 2022 până în decembrie 2022.

Pârâta a atras atenţia instanţei asupra faptului că, Simone Sesana a solicitat restituirea mărfii – cu preţuri care el o sa prezuma ca „convenabile” pentru acesta. Prin aşa acţiunii persoana Simone Sesana a vrut să se implice pe compania SRL „Elite Vernici”, în persoana Bucica Dmitrii în acţiuni ilegale care conţine semnele unei infracţiunii.

În continuare, pârâta a menţionat că administratorul SRL „Elite Vernici” a refuzat.

De asemenea, pârâta a susţinut că, Simone Sesana, conştientizând încetarea raporturilor juridice civile care deja a avut loc şi că, nu va putea efectua nicio o acţiune ilegală în contextul returnării bunurilor, Simone Sesana a spus că bunurile nici de cum nu vor fi acceptate şi singura decizie corectă va fi plata tuturor invoisurilor.

Totodată, pârâta a arătat că, administraţia „Industrias Quimicas Novalk” SL a fost informată în privinţa solicitării de a lua marfa sa înapoi. Totodată, atrage atenţia instanţei, marfa periculoasă, care nu poate să fie păstrată în orice condiţii, care necesită respectarea regulilor de bază pentru păstrarea mărfii periculoase.

De asemenea, pârâta a precizat că, de multe ori a fost solicitat actul de verificare privind decontările reciproci.

În continuare, pârâta a invocat că, numai la data de 20 martie 2023 SRL „Elite Vernici” a primit scrisoare electronică cu actul de verificare privind decontările reciproci pentru perioada 01.01.2022 – 20.03.2023.

Totodată, pârâta a menţionat că, prin această scrisoare electronică a fost primit actul de verificare, în care a fost constatată informaţia falsă, care nicidecum nu coincide realităţii - dar foarte interesant:

- existenţa invoisului nr. 675 din 01.09.2022 cu suma 3 000,00 Euro;
- existenţa invoisului nr. 851 din 24.10.2022 cu suma 14 394, 11 Euro;
- existenţa invoisului nr. 987 din 13.12.2022 cu suma 14 394.11 Euro.

În acest context, pârâta a susţinut că, în evidenţele contabile ale „Industrias Quimicas Novalk” SL, cineva, mai exact Simone Sesana, introduce datele eronate, cu diferenţa aproape de 2 luni. Constatând această atitudine, administratorul Elite Vernici a cerut confirmarea împuternicirii de la Simone Sesana cu drept de a reprezenta „Industrias Quimicas Novalk” SL vizavi de compania sa pentru admiterea.

Totodată, pârâta a invocat că, administraţia SRL „Elite Vernici” a întreprins în repetate rânduri demersuri în privinţa confirmării faptului cine este Simone Sesana, ce atribuţii are şi cum poate fi restituită toată marfa, care nu corespunde cerinţelor companiei SRL „Elite Vernici”, dar care a fost eliberată de către el în sensul aducerii în eroare în privinţa calităţii produselor „Industrias Quimicas Novalk” SL, prin ce a adus un prejudiciu companiei SRL „Elite Vernici”.

De asemenea, pârâta a menţionat că, reclamanta a prezentat doar ultimele trei invoice-uri: - Invoice nr. 627 din 11.08.2022, care include servicii de transport, care de fapt a fost achitate de către compania SRL „Elite Vernici”;

- Invoice nr. 732 din 19.09.2022, care include servicii de transport care de fapt a fost achitate de către compania SRL „Elite Vernici”;

- Pretenţiile pe acest fapt a fost expediate pe mail ventas01@novalk.es la data de 12 septembrie 2022.

Reieşind din analiza raporturilor juridice dintre părţi, pârâta a susţinut că, „Industrias Quimicas Novalk” SL induce în eroare instanţa de judecată în faptul naturii raporturilor juridice existente între părţi.

Totodată, pârâta a atras atenţia instanţei că, art. 2 al Convenţiei asupra contractelor de vânzare internaţională a mărfurilor 1980 clar prevede că:

„1. Sunt considerate vânzări contractele de furnizare de mărfuri ce urmează a fi fabricate sau produse, în afară de cazul în care partea care le comandă furnizează o parte esenţială din elementele materiale necesare acestei fabricări sau produceri.

2. Prezenta Convenţie nu se aplică contractelor la care partea preponderentă a obligaţiei părţii care furnizează mărfurile constă în furnizarea manoperei sau a altor servicii”.

De asemenea, pârâta a invocat prevederile art. 71 din Convenţie, potrivit cărora o parte poate să amâne executarea obligaţiilor sale când după încheierea contractului rezultă că cealaltă parte nu va executa o parte esenţială a obligaţiilor ce-i revin din cauza: - unei grave insuficienţe a capacităţii de executare a acestei părţi sau a insolvabilităţii sale; - modului în care se pregăteşte să execute sau execută contractul.

Totodată, pârâta a arătat că, amânarea executării obligaţiilor în reglementarea Convenţiei de la Viena este o modalitate prin care o parte ia iniţiativa suspendării executării obligaţiilor care-i incumbă atunci când există indicii serioase că cealaltă parte nu va executa o măsură esenţială a propriilor obligaţii, iniţiativă care trebuie urmată de o notificare celeilalte părţi.

În continuare, pârâta a susţinut că, SRL „Elite Vernici” în momentul când a înţeles despre atitudinea şi comportamentul din partea Simone Sesana de a bloca posibilitatea de discuţia directă cu administraţia companiei „Industrias Quimicas Novalk” SL, a anunţat de multe ori „Industrias Quimicas Novalk” SL în privinţa poziţiei sale şi dorinţei de a discuta toate întrebările pe calea amiabilă cu restituirea mărfii specifice înapoi companiei „Industrias Quimicas Novalk” SL în calitatea sa de furnizorul producătorul.

Reieşind din cele expuse, pârâta a invocat că „Industrias Quimicas Novalk” SL nu şi-a executat obligaţiile sale, de fapt a încălcat obligaţiunile sale în calitatea furnizorului - vânzătorului de a primi marfa sa înapoi.

*În concluzie*, avocatul Grişciuc-Bucica Svetlana, în interesele SRL „Elite Vernice” a solicitat respingerea integrală a cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată şi nefondată.

*Argumentele participanţilor la proces asupra acţiunii reconvenţionale*

*Argumentele reclamantei Societăţii cu Răspundere Limitată „Elite Vernice”*

În motivarea acţiunii reconvenţionale, reclamanta a indicat că, pe parcursul perioadei de timp ianuarie 2022 – 1 noiembrie 2023 compania SRL „Elite Vernici” cu bună-credinţă a fost încredinţată că lucrează cu compania spaniolă „Industrias Quimicas Novalk” SL. prin intermediul persoanei Simone Sesana în calitate distribuitorului oficial pe teritoriul Republicii Moldova.

Raporturile civile dintre aceste două companii au avut un caracter specific, având în vedere că, compania SRL „Elite Vernici” nu execută simplă vânzare a vopsele industriale profesionale, dar se preface, ce înseamnă un proces de fabricare a lor. Pentru vânzarea mărfii compania SRL „Elite

Vernici” a avut nevoie în calitate sa de distribuitor oficial să aibă pe stoc toată gama a produselor din partea companiei producător pentru a presta serviciile calitative şi la nivel profesional.

În continuare, reclamanta a menţionat că, în baza actului de verificare a plăţilor reciproce, pe parcursul perioadei de timp ianuarie 2022 – aprilie 2023 a cumpărat marfa pe 7 (şapte) invoisuri şi în fiecare dintre ei au fost diferite tipuri de produse de bază şi componenţi pentru fabricarea vopselelor.

Totodată, a invocat că, Simone Sesana a obţinut încrederea administratorului SRL „Elite Vernici”, Bucica Dmitrii prin promisiuni şi asigurări de furnizare a unei game de lacuri, vopsele, grunturi, paste şi alte componente esenţiale aferente cu calitatea similară a produselor companiei Alsea Spa (Italy), cu care a lucrat SRL „Elite Vernici” interior în calitatea sa de distribuitor.

A precizat că, din păcate, calitatea produsului prestat de către Simone Sesana - vopsele „Industrias Quimicas Novalk” SL nici de acum nu a fost compatibilă după calitatea sa joasă. Multe pretenţii a fost prezentate către Simone Sesana, dar ignorarea acestei fapte a avut loc, totodată că, acesta ştia despre probleme din iunie 2022 când au parvenit primele pretenţii de la clienţi. În aşa fel, SRL „Elite Vernici” a pierdut o bună parte a clienţilor.

În continuare, reclamanta a susţinut că, în momentul în care a înţeles atitudinea şi comportamentul lui Simone Sesana de a bloca posibilitatea de discuţie directă cu administraţia „Industrias Quimicas Novalk” SL, a anunţat-o de mai multe ori în privinţa poziţiei sale şi dorinţei de a discuta toate întrebările pe calea amiabilă cu restituirea mărfii specifice.

În drept, reclamanta reconvenţională a invocat prevederile art. 25, art. 26, art. 39, art. 86, art. 88 din Convenţia Naţiunilor Unite asupra contractelor de vânzare internaţională a mărfurilor,

În reiterat faptul că, marfa este specifică şi reprezintă un pericol pentru sănătate, iar pe parcursul mai mult de un an compania SRL „Elite Vernici” din contul propriu asigură păstrarea mărfii periculoase. Mai cu seamă că, exista poziţii care a fost despachetate de la începutul colaborării şi cu timpul schimbe esenţa chimică. Toată responsabilitate este pe partea furnizorului „Industrias Quimicas Novalk” SL, care pe parcursul mai mult de 1 an se eschivează de la executarea obligaţiei sale ca producător/furnizor de a lua marfă sa înapoi.

Astfel, prin acţiunea reconvenţională, reclamanta a solicitat:

- constatarea faptului rezilierii relaţiilor de distribuţie dintre SRL „Elite Vernici” către „Industrias Quimicas Novalk” SL prin notificarea prealabilă din 1 noiembrie 2023 expediată prin e-mail;

- constatarea faptului întârzierii de admiterea acţiunii din partea pârâtului „Industrias Quimicas Novalk” SL – primirea mărfii prin restituirea înapoi a producătorului;

- obligarea companiei „Industrias Quimicas Novalk” SL de a primi toată marfa cu achitarea serviciilor de transport, care a fost expediată către SRL „Elite Vernici” pe parcursul colaborării prin relaţii civile de distribuţie în calitatea de prejudiciu în suma 6032,44 Euro;

- obligarea companiei „Industrias Quimicas Novalk” SL să repare prejudicial cauzat în mărime de 2750 Euro în calitatea plăţii pentru achitarea chiriei a spaţiului, care SRL „Elite Vernici” achitat pe parcursul de 11 luni, din calcul 250 Euro per lună;

- obligarea companiei „Industrias Quimicas Novalk” SL să repare prejudicial moral cauzat reputaţiei companiei SRL „Elite Vernici” în mărime de 1500 Euro; precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

*În drept*, reclamanta reconvenţională SRL „Elite Vernice” şi-a întemeiat acţiunea pe prevederile articolelor 25, 26, 39, 86 şi 88 din Convenţia Naţiunilor Unite din 11 aprilie 1980, semnată la Viena asupra contractelor de vânzare internaţională de mărfuri (CVIM).

*Poziţia participanţilor la proces expusă în şedinţa de judecată*

În şedinţa de judecată, *reprezentantul reclamantei/pârâtei „Industrias Quimicas Novalk” SL – avocatul Grişina Lada* a susţinut pe deplin cererea de chemare în judecată, solicitând admiterea

acţiunii în sensul formulat, în baza temeiurilor de fapt şi de drept indicate. Referitor la acţiunea reconvenţională, *avocatul Grişina Lada* a solicitat respingerea acesteia, ca fiind neîntemeiată pe motivele de fapt şi de drept indicate în pledoariile anexate la materialele cauzei *(f.d. 23-24 Vol. II).*

În şedinţa de judecată, *reprezentantul pârâtei/reclamantei SRL „Elite Vernice" - avocatul Grişciuc-Bucica Svetlana* a pledat pentru respingerea integrală a acţiunii iniţiale, în baza temeiurilor de fapt şi de drept indicate în referinţă. Referitor la acţiunea reconvenţională, *avocatul Grişciuc-Bucica Svetlana* a solicitat admiterea acesteia, pe motivele de fapt şi de drept invocate în acţiune şi pledoariile anexate la materialele cauzei *(f.d. 25-26 Vol. II).*

*Pârâtul Simone Sesana* fiind citat legal despre ora, data şi locul examinării cauzei, în şedinţă de judecată nu s-a prezentat, nu a comunicat instanţei motivele neprezentării, nu a solicitat amânarea examinării cauzei sau examinarea în lipsă, dar nici nu şi-a expus poziţia sa asupra acţiunii înaintate prin referinţă. *(f.d. 234 Vol. I)*

*Aprecierea instanţei de judecată*

Examinând acţiunea iniţială şi acţiunea reconvenţională prin prisma explicaţiilor participanţilor la proces, a materialelor dosarului şi a probelor administrate, precum şi apreciind argumentele invocate de reclamanta/pârâta în acţiunea iniţială şi de pârâta/reclamanta în acţiunea reconvenţională, instanţa de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată depusă de „Industrias Quimicas Novalk" SL este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă integral. Totodată, instanţa constată că şi acţiunea reconvenţională formulată de SRL „Elite Vernice" este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă integral, din considerentele ce succed.

Prin prisma art. 5 din Codul de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime. Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistenţă a legislaţiei, de imperfecţiune, coliziune sau obscuritate a legislaţiei în vigoare. Renunţarea uneia dintre părţi la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenţii nu are efect juridic, cu excepţia cazurilor de încheiere, în condiţiile legii, a unei convenţii arbitrale.*

Potrivit dispoziţiilor art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.*

În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.*

Conform art. 239 din Codul de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

Circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Instanţa reţine că ambele părţi au formulat pretenţii reciproce cu caracter patrimonial, derivând din raporturile juridice comerciale existente între acestea, a căror natură juridică este contestată. Astfel, reclamanta din acţiunea iniţială solicită încasarea sumei de 30.986,74 Euro, reprezentând contravaloarea mărfurilor pretins livrate şi neachitate, în timp ce reclamanta din acţiunea reconvenţională solicită constatarea rezilierii raporturilor de distribuţie, obligarea la

preluarea mărfurilor şi repararea prejudiciilor pretins cauzate prin neexecutarea sau executarea necorespunzătoare a obligaţiilor asumate de cealaltă parte.

În această ordine de idei, instanţa de judecată consideră necesar de subliniat că, în conformitate cu art. 9 alin. (1) din Codul civil, *drepturile şi obligaţiile civile apar în temeiul legii, precum şi în baza actelor persoanelor fizice şi juridice care, deşi nu sunt prevăzute de lege, dau naştere la drepturi şi obligaţii civile, pornind de la principiile legislaţiei civile.*

Din sensul alin. (2) al art. 9 din Codul civil, rezultă că *drepturile şi obligaţiile civile apar: a) din contracte şi din alte acte juridice; (...).*

La caz, instanţa de judecată consideră relevante prevederile art. 16 din Codul civil, potrivit cărora, *(1) Apărarea dreptului civil se face, în condiţiile legii, prin:*

*a) recunoaşterea dreptului;*

*b) restabilirea situaţiei anterioare încălcării dreptului şi suprimarea acţiunilor prin care se încalcă dreptul sau se creează pericolul încălcării lui;*

*c) constatarea sau, după caz, declararea nulităţii actului juridic;*

*d) declararea nulităţii actului emis de o autoritate publică;*

*e) impunerea la executarea obligaţiei în natură;*

*f) autoapărare;*

*g) repararea prejudiciului patrimonial şi, în cazurile prevăzute de lege, a celui nepatrimonial;*

*h) încasarea dobânzii de întârziere sau, după caz, a penalităţii;*

*i) rezoluţiunea sau modificarea contractului;*

*j) neaplicarea de către instanţa de judecată a actului ce contravine legii emis de o autoritate publică;*

*k) alte căi prevăzute de lege.*

*(2) Metodele de apărare prevăzute la alin. (1) pot fi invocate dacă sunt întrunite condiţiile stabilite de lege şi, după caz, de actul juridic pentru aplicarea acestora.*

Articolul 308 alin. (1) din Codul civil prevede că, *act juridic civil este manifestarea de către persoane fizice şi juridice a voinţei îndreptate spre naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice civile,* iar dispoziţia art. 316 alin. (1) şi (2) din Codul civil stabileşte că, *actul juridic poate fi încheiat verbal, în scris sau în formă autentică. Forma este o condiţie de valabilitate a actului juridic numai în cazurile expres prevăzute de lege.*

Conform art. 321 alin. (1) din Codul civil, *trebuie să fie încheiate în scris actele juridice dintre persoanele juridice, dintre persoanele juridice şi persoanele fizice şi dintre persoanele fizice dacă valoarea obiectului actului juridic depăşeşte 1000 de lei, iar în cazurile prevăzute de lege, indiferent de valoarea obiectului.*

Totodată, potrivit art. 992 alin. (1) şi (2) din Codul civil, *contract este acordul de voinţă realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice. Contractului îi sunt aplicabile normele cu privire la actul juridic.*

În temeiul art. 1027 alin. (1) şi (2) din Codul civil, *contractul se consideră încheiat dacă părţile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esenţiale. Sunt esenţiale clauzele care sunt stabilite ca atare prin lege, care reies din natura contractului sau asupra cărora, la cererea uneia din părţi, trebuie realizat un acord.*

Din sensul art. 1108 alin. (1) şi (2) din Codul civil, *prin contractul de vânzare-cumpărare, o parte (vânzător) se obligă să predea un bun în proprietate celeilalte părţi (cumpărător), iar aceasta se obligă să preia bunul şi să plătească preţul convenit. Vânzătorul se obligă să remită, concomitent cu predarea bunului, documentele referitoare la bun, prevăzute de lege, dacă în contractul de vânzare-cumpărare nu este prevăzut altfel.*

Potrivit art. 1109 alin. (1) din Codul civil, *cheltuielile de predare a bunului mobil, în particular de măsurare, cântărire şi ambalare, sunt puse în sarcina vânzătorului, iar cheltuielile de primire şi transportare a bunului din locul încheierii contractului de vânzare-cumpărare în alt loc sînt puse în sarcina cumpărătorului, dacă în contract nu este prevăzut altfel.*

Suplimentar, în conformitate cu art. 1736 din Codul civil, *prin contract de distribuţie o parte (furnizor) se obligă să furnizeze celeilalte părţi (distribuitor) produse, în mod continuu, iar distribuitorul se obligă să cumpere produsele date sau să le ia şi să plătească pentru ele şi să le furnizeze altora în numele şi pe contul distribuitorului.*

Conform art. 774 alin.(1) din Codul civil, *în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.*

În temeiul art. 776 din Codul civil, *obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.*

Conform art. 901 alin.(1) din Codul civil, *atunci când, fără justificare, debitorul nu îşi execută obligaţia, creditorul poate, în condiţiile legii şi, după caz, ale contractului, la alegerea sa: a) să ceară executarea silită a obligaţiei; b) să suspende executarea obligaţiei corelative; c) să reducă obligaţia sa corelativă; d) să recurgă la rezoluţiunea contractului; e) să ceară plata de despăgubiri pentru prejudiciul suferit prin neexecutare; f) să exercite orice alt mijloc juridic de apărare, prevăzut de lege sau contract, pentru realizarea dreptului său încălcat prin neexecutare.*

Potrivit art. 912 alin. (1) din Codul civil *creditorul are dreptul de a obţine plata silită a sumelor de bani datorate ajunse la scadenţă.*

Conform prevederilor art. 9 alin. (1) Cod de procedură civilă, *instanţei judecătoreşti îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sânt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.*

În şedinţa de judecată s-a constatat că, reclamanta/pârâtă „Industrias Quimicas Novalk" SL este o companie înregistrată în Registrele Comerţului din Spania, fondată la 2 mai 2011, activitatea principală a căreia este fabricarea de vopsele, lacuri şi acoperiri similare; comerţul cu ridicata şi cu amănuntul de produse medicamentoase, vopsele, cerneală, lacuri şi altele; importul şi exportul acestor produse, precum şi alte activităţi conform registrului comerţului. *(f.d. 24-26 Vol. I)*

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta/pârâtă „Industrias Quimicas Novalk" SL a indicat că, la 20 iulie 2022, pârâta SRL „Elite Vernici" ar fi efectuat comanda nr. 4-07_22_Moldova privind procurarea mărfurilor specificate în factura nr. A647 din 11 august 2022, în sumă totală de 12.508,56 euro *(f.d. 27 Vol. I)*.

Potrivit susţinerilor reclamantei/pârâtă, în luna septembrie 2022, marfa aferentă facturii menţionate ar fi fost livrată şi acceptată de către pârâtă, aceasta efectuând ulterior plăţi parţiale în sumă totală de 3.350 euro, în lunile martie şi aprilie 2023, astfel încât soldul restant aferent facturii nr. A647 ar constitui 9.158,56 euro.

Reclamanta a mai arătat că, la 25 iulie 2022, pârâta/reclamantă ar fi solicitat livrarea unui sistem de tonare, inclusiv dozator, mixer şi software, bunuri specificate în factura nr. A675 din 1 septembrie 2022, în sumă totală de 3.000 euro. Potrivit cererii de chemare în judecată, bunurile respective ar fi fost livrate şi acceptate de către pârâtă în luna noiembrie 2022 *(f.d. 31-32 Vol. I verso)*.

Totodată, reclamanta a indicat că, la 30 august 2022, pârâta/reclamantă ar fi plasat comanda nr. 5-08_22_Moldova pentru procurarea mărfurilor specificate în factura nr. A732 din 19 septembrie 2022, în valoare de 10.033,26 euro, susţinând că acestea ar fi fost livrate şi recepţionate în luna septembrie 2022 *(f.d. 35-36 Vol. I)*.

De asemenea, reclamanta/pârâtă a invocat că, la 17 octombrie 2022, pârâta/reclamantă ar fi efectuat o comandă privind procurarea a două palete de mărfuri, pentru care a fost emisă factura nr.

A854 din 25 octombrie 2022, în sumă de 8.794,92 euro, susţinând că mărfurile respective ar fi fost livrate şi acceptate de către pârâtă în luna noiembrie 2022 (*f.d. 39-40 Vol. I).*

Potrivit cererii de chemare în judecată iniţiale, pârâta/reclamantă nu ar fi achitat integral sumele indicate în facturile nr. A647, nr. A675, nr. A732 şi nr. A854. Reclamanta a menţionat că, în luna aprilie 2023, pârâta ar fi propus achitarea datoriei în tranşe lunare a câte 2.000 Euro, însă, ulterior, nu ar mai fi efectuat alte plăţi în contul mărfurilor livrate.

Instanţa constată că, în vederea respectării procedurii prealabile, reclamanta „Industrias Quimicas Novalk" SL a expediat pârâtei SRL „Elite Vernici", la data de 27 noiembrie 2023, somaţie privind executarea obligaţiilor de plată, atât la adresa juridică, cât şi la adresa subdiviziunii acesteia. În acest sens, la materialele cauzei au fost anexate somaţia cu aviz de recepţie şi înscrisurile privind serviciile poştale, invocate de reclamantă în confirmarea respectării procedurii prealabile întreprinse anterior sesizării instanţei de judecată. *(f.d. 48-49 Vol. I)*

Cu toate acestea, reclamanta/pârâtă a susţinut că somaţiile sale au rămas fără răspuns.

În temeiul circumstanţelor invocate, instanţa subliniază că, obiect al acţiunii înaintate de către reclamanta în acţiunea iniţială „Industrias Quimicas Novalk" SL îl constituie încasarea de la pârâta SRL „Elite Vernici" a datoriei pretins restante în mărime de 30.986,74 Euro, reprezentând contravaloarea mărfurilor livrate în temeiul facturilor nr. A647 din 11 august 2022, nr. A675 din 1 septembrie 2022, nr. A732 din 19 septembrie 2022 şi nr. A854 din 25 octombrie 2022, precum şi compensarea taxei de stat şi a cheltuielilor de judecată.

*Pârâta/reclamantă SRL „Elite Vernici"* a solicitat respingerea integrală a acţiunii, invocând că, raporturile juridice dintre părţi nu au reprezentat simple raporturi de vânzare-cumpărare, ci raporturi specifice unui contract de distribuţie a produselor „Novalk" pe teritoriul Republicii Moldova. Potrivit pârâtei, colaborarea dintre părţi a fost realizată prin intermediul lui Simone Sesana, persoană cunoscută administratorului SRL „Elite Vernici" încă din perioada colaborării cu compania Alcea Spa din 2017, care s-a prezentat drept reprezentant al „Industrias Quimicas Novalk" SL, fără ca împuternicirile sale să fi fost confirmate oficial de către reclamantă.

pârâta/reclamantă a arătat că, toate aspectele privind colaborarea comercială au fost discutate exclusiv cu Simone Sesana, care ar fi făcut promisiuni privind calitatea produselor, suportul acordat distribuitorului şi dezvoltarea unei colaborări comerciale de durată.

Potrivit pârâtei, în scurt timp după începerea colaborării, clienţii săi au început să formuleze numeroase reclamaţii privind calitatea produselor furnizate de „Industrias Quimicas Novalk" SL, iar aceste neconformităţi au fost aduse la cunoştinţa lui Simone Sesana prin diferite comunicări electronice. Pârâta/reclamantă a afirmat că produsele reclamantei nu corespundeau cerinţelor de calitate, fapt care a afectat activitatea sa comercială şi a generat pretenţii din partea clienţilor finali.

De asemenea, pârâta a susţinut că, urmare a problemelor apărute, a informat reclamanta despre intenţia de a înceta colaborarea şi a solicitat restituirea produselor achiziţionate, iar ulterior a propus în repetate rânduri preluarea integrală a mărfii de către producător, propuneri ce au fost ignorate.

În continuare, pârâta a contestat existenţa datoriei pretinse, susţinând că, în documentele reclamantei şi în actele de verificare privind decontările reciproce s-ar regăsi informaţii eronate şi facturi care nu corespund realităţii raporturilor dintre părţi, invocând că, unele facturi includ costuri de transport care au fost deja suportate şi achitate de către SRL „Elite Vernici".

Totodată, pârâta a susţinut că, reclamanta denaturează natura raporturilor juridice existente între părţi, prezentându-le drept simple raporturi de vânzare-cumpărare, deşi, în realitate, acestea ar fi reprezentat raporturi specifice unui contract de distribuţie.

În concluzie, pârâta SRL Elite Vernici contestă exigibilitatea creanţei pretinse, susţinând că, urmare a neconformităţii mărfii şi a notificării de încetare a colaborării, obligaţia de plată nu mai poate fi pretinsă în forma solicitată.

Instanţa de judecată observă că, începând cu anul 2022, între părţi au apărut divergenţe referitoare la calitatea produselor livrate şi la continuarea colaborării comerciale. Din materialele cauzei rezultă că, pârâta a notificat în repetate rânduri reclamanta despre reclamaţiile clienţilor săi privind produsele comercializate şi despre intenţia de a înceta colaborarea, solicitând totodată preluarea mărfii rămase în stoc.

Relevant este faptul că, după apariţia litigiului, pârâta a adresat reclamantei mai multe comunicări prin care şi-a exprimat disponibilitatea de a restitui produsele aflate în posesia sa, solicitând indicarea modalităţii şi locului de predare a acestora. Din înscrisurile anexate la referinţă rezultă că asemenea propuneri au fost formulate inclusiv prin scrisorile din 1 noiembrie 2023 *(f.d. 115 Vol. I)*, 21 noiembrie 2023 *(f.d. 118 Vol. I)* şi 14 martie 2024 *(f.d. 145 Vol. I).* Cu toate acestea, reclamanta nu a demonstrat că ar fi acceptat preluarea bunurilor sau că ar fi întreprins măsuri efective pentru recepţionarea acestora.

La caz, instanţa evidenţiază că potrivit art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care îşi întemeiază pretenţiile şi obiecţiile sale, dacă legea nu prevede altfel.*

Iar conform art. 121 din Codul de procedură civilă, *instanţa apreciază probele după intima sa convingere, bazată pe cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a tuturor circumstanţelor cauzei, călăuzindu-se de lege.*

Instanţa de judecată reţine că, în vederea demonstrării existenţei raporturilor juridice dintre părţi, reclamanta s-a referit la faptul că comenzile erau plasate prin intermediul reprezentantului său comercial, Simone Sesana, persoană indicată drept director comercial al Novalk. În acest sens, au fost anexate corespondenţe electronice şi înscrisuri care, în opinia reclamantei, confirmă implicarea acestuia în relaţiile comerciale dintre părţi.

În conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor, iar concluziile privind existenţa unui fapt juridic trebuie să rezulte din coroborarea tuturor probelor administrate.

Instanţa reţine că probatoriul administrat în cauză nu demonstrează, în mod cert şi neechivoc, existenţa unei obligaţii de plată certe, lichide şi exigibile în sarcina pârâtei, în cuantumul pretins de reclamantă.

În primul rând, instanţa relevă faptul că reclamanta nu a prezentat un înscris (contract) care să reflecte în mod expres condiţiile convenite între părţi, respectiv natura raporturilor juridice stabilite, modalitatea de efectuare a comenzilor, condiţiile de livrare a mărfurilor, termenul şi modul de achitare a preţului, precum şi eventualele obligaţii corelative asumate de fiecare parte.

În al doilea rând, deşi reclamanta a invocat că, mărfurile aferente facturilor nr. A647, A675, A732 şi A854 au fost livrate şi acceptate de către SRL „Elite Vernici”, aceasta nu a prezentat dovezi concludente privind recepţionarea efectivă a mărfurilor, cum ar fi acte de însoţire a mărfii semnate de reprezentanţii beneficiarului, acte de predare-primire, confirmări de recepţie sau alte înscrisuri contabile care să ateste faptul transmiterii bunurilor şi acceptării acestora fără obiecţii.

Cu toate acestea, în condiţiile în care între părţi există un litigiu cu privire la natura şi întinderea obligaţiilor asumate, reclamanta avea obligaţia de a demonstra nu doar existenţa unor relaţii comerciale, ci şi faptul că mărfurile indicate în facturile prezentate au fost comandate, livrate şi acceptate de către pârâtă în condiţiile pretinse, precum şi faptul că obligaţia de plată a devenit exigibilă.

De altfel, înscrisurile administrate în cauză confirmă existenţa unor relaţii comerciale între părţi, însă nu permit stabilirea cu certitudine necesar procesului civil a tuturor elementelor raportului obligaţional invocat de reclamantă, inclusiv a naturii juridice exacte a acestuia, a modalităţii de executare a obligaţiilor reciproce şi a situaţiei finale a decontărilor dintre părţi.

Totodată, din înscrisurile prezentate de pârâtă rezultă existenţa unor neînţelegeri privind volumul, natura şi conformitatea mărfurilor livrate, fiind invocate inclusiv discrepanţe între facturile emise şi bunurile efectiv comandate sau recepţionate.

Astfel, prin scrisoarea din 1 noiembrie 2023, expediată reclamantei, SRL „Elite Vernici" a contestat existenţa datoriei în forma pretinsă de Novalk, indicând că factura nr. A675 nu ar fi primită în noiembrie 2022, ci în decembrie 2022, şi conţinea doar două poziţii. Totodată, pârâta a comunicat disponibilitatea de a restitui produsele aflate în stoc către reprezentanţii oficial desemnaţi ai reclamantei. *(f.d. 115 Vol. I)*

Mai mult, din materialele cauzei rezultă că, relaţiile comerciale dintre părţi se desfăşurau, în mare parte, prin intermediul persoanei Simone Sesana, prezentată ca reprezentant comercial al reclamantei. Cu toate acestea, probele administrate nu permit stabilirea cu certitudine a limitelor împuternicirilor conferite acestei persoane şi nici dacă toate comenzile şi operaţiunile invocate de reclamantă au fost efectuate cu respectarea procedurilor interne ale societăţii Novalk.

Instanţa observă că, simpla existenţă a unor facturi şi a unei notificări de plată nu constituie, prin ea însăşi, dovada incontestabilă a existenţei unei creanţe certe, lichide şi exigibile, în lipsa probelor care să confirme executarea corespunzătoare a obligaţiei de livrare şi acceptarea necondiţionată a mărfurilor de către beneficiar.

În conformitate cu prevederile art. 858 alin. (1) din Codul civil, *temeiul executării rezidă în existenţa unei obligaţii,* iar potrivit art. 858 alin. (2) din Codul civil, *obligaţia trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credinţă, la locul şi în momentul stabilit.*

De asemenea, în temeiul art. 901 din Codul civil creditorul poate solicita executarea silită numai în cazul în care neexecutarea obligaţiei de către debitor este lipsită de justificare.

Respectiv, prin prisma prevederilor legale citate, reclamanta „Industrias Quimicas Novalk" SL este obligată să dovedească existenţa obligaţiei pârâtei SRL „Elite Vernice", iar, obligaţia trebuie executată cu bună-credinţă, conform naturii sale şi prevederilor legale.

În speţă, reclamanta nu a administrat probe suficiente şi pertinente care să demonstreze că, toate mărfurile indicate în facturile contestate au fost efectiv comandate, livrate şi acceptate de către pârâtă, precum şi că suma solicitată reprezintă o creanţă certă şi exigibilă.

În condiţiile în care există neclarităţi privind executarea obligaţiilor reciproce, conformitatea produselor furnizate, soldul real al raporturilor dintre părţi şi situaţia mărfurilor pe care pârâta s-a declarat dispusă să le restituie, instanţa apreciază că, reclamanta nu şi-a realizat obligaţia procesuală prevăzută de art. 118 din Codul de procedură civilă de a demonstra temeinicia integrală a pretenţiilor formulate.

Cu toate acestea, „Industrias Quimicas Novalk" SL nu a administrat suficiente probe apte să demonstreze cu certitudine întinderea creanţei pretinse, condiţiile concrete de executare a obligaţiilor reciproce şi faptul că întreaga sumă solicitată a devenit exigibilă în modalitatea invocată prin cererea de chemare în judecată.

În aceste circumstanţe, având în vedere caracterul contradictoriu al probelor administrate, lipsa dovezilor incontestabile privind recepţia şi acceptarea mărfurilor, inexistenţa unui contract din care să rezulte obligaţiile concrete ale părţilor şi neîndeplinirea de către reclamantă a sarcinii probaţiunii impuse de lege, instanţa consideră că acţiunea înaintată de „Industrias Quimicas Novalk" SL urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului – proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.*

Având în vedere că, acţiunea formulată de reclamanta „Industrias Quimicas Novalk” SL a fost respinsă integral, la fel, solicitarea privind încasarea cheltuielilor de judecată de la pârâtă urmează a fi respinsă.

*Aprecierea instanţei asupra acţiunii reconvenţionale*

Acţiunea reconvenţională a fost motivată pe faptul că, în perioada ianuarie 2022 – 1 noiembrie 2023, a avut raporturi comerciale cu societatea spaniolă „Industrias Quimicas Novalk” SL, prin intermediul persoanei Simone Sesana, pe care o percepea ca reprezentant al acesteia şi în contextul unor pretinse relaţii de distribuţie a produselor pe teritoriul Republicii Moldova. Potrivit susţinerilor reclamantei reconvenţionale, raporturile juridice existente între părţi nu ar fi avut natura unor simple raporturi de vânzare-cumpărare, ci ar fi constituit relaţii de distribuţie, având în vedere specificul activităţii desfăşurate de SRL „Elite Vernici”, care presupunea deţinerea permanentă în stoc a întregii game de produse şi componente necesare preparării şi comercializării vopselelor profesionale.

În susţinere s-a arătat că, în baza actului de verificare a plăţilor reciproce, ar fi procurat, în perioada ianuarie 2022 – aprilie 2023, mărfuri în baza a şapte facturi (invoisuri), acestea incluzând diferite tipuri de produse de bază şi componente necesare pentru fabricarea vopselei.

Totodată, SRL „Elite Vernici” a invocat că, persoana Simone Sesana ar fi obţinut încrederea administratorului societăţii prin promisiuni şi asigurări de furnizare a unei game de lacuri, vopsele, grunturi, paste şi alte componente esenţiale aferente cu calitatea similară a produselor companiei Alsea Spa (Italy), cu care a lucrat SRL „Elite Vernici” anterior în calitatea sa de distribuitor.

Potrivit acţiunii reconvenţionale, după apariţia divergenţelor dintre părţi, SRL „Elite Vernici” ar fi încercat în repetate rânduri să soluţioneze litigiul pe cale amiabilă şi ar fi notificat „Industrias Quimicas Novalk” SL cu privire la intenţia de a restitui produsele aflate în stoc, solicitând preluarea acestora de către producător.

În acest context, reclamanta reconvenţională a indicat că, prin notificarea expediată la data de 1 noiembrie 2023, i-a comunicat pârâtei „Industrias Quimicas Novalk” SL poziţia sa detaliată cu o propunerea rezolvării situaţiei create pe calea amiabilă cu persoanele împuternicite oficial cu restituirea mărfii producătorului „Industrias Quimicas Novalk” SL. *(f.d. 114-115 Vol. I)*

De asemenea, SRL „Elite Vernici” a susţinut că, în lipsa preluării mărfurilor de către furnizor, a fost nevoită să suporte cheltuieli legate de conservarea şi depozitarea acestora, invocând totodată existenţa unui prejudiciu cauzat reputaţiei sale profesionale, ca urmare a pretinsei neconformităţi a produselor comercializate.

Pârâta reconvenţională a susţinut că, reclamanta reconvenţională nu a indicat temeiul legal care să justifice pretenţiile formulate şi nu a identificat norma de drept material care i-ar conferi dreptul de a solicita constatarea faptelor invocate prin acţiunea reconvenţională. A considerat că, solicitarea privind constatarea rezilierii contractului de distribuţie şi constatarea întârzierii de admitere a executării nu se încadrează în categoria faptelor cu valoare juridică susceptibile de a fi constatate pe cale judecătorească în condiţiile art. 281 alin. (2) Cod de procedură civilă, iar, referitor la pretenţia privind obligarea „Industrias Quimicas Novalk” SL să primească marfa înapoi, pârâta reconvenţională a susţinut că, aceasta este lipsită de temei, întrucât solicitarea de restituire a mărfii a fost formulată după expirarea termenului de garanţie şi după formularea pretenţiilor privind achitarea datoriei aferente mărfurilor livrate.

Aşadar, în ceea ce priveşte susţinerea reclamantei reconvenţionale referitoare la existenţa unor raporturi juridice de distribuţie între SRL „Elite Vernici” şi „Industrias Quimicas Novalk” SL, instanţa apreciază această circumstanţă ca nefiind dovedită, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1736 Cod civil, *prin contractul de distribuţie o parte (furnizor) se obligă să furnizeze celeilalte părţi (distribuitor) produse, în mod continuu, iar distribuitorul se obligă să*

*cumpere produsele date sau să le ia şi să plătească pentru ele şi să le furnizeze altora în numele şi pe contul distribuitorului.*

Specific unui asemenea contract sunt existenţa unui acord de voinţă privind organizarea unei colaborări comerciale de durată, asumarea unor obligaţii specifice de distribuţie, precum şi stabilirea condiţiilor referitoare la teritoriu, promovarea produselor, exclusivitate, asistenţă comercială ori alte elemente caracteristice unei reţele de distribuţie.

De altfel, din materialele cauzei nu rezultă existenţa unui contract de distribuţie încheiat între părţi, fie în formă scrisă, fie printr-un schimb de documente care să permită identificarea cu certitudine a clauzelor esenţiale ale unui asemenea raport juridic.

De asemenea, nu rezultă existenţa unui contract de distribuţie încheiat în formă scrisă între părţi, care să prevadă expres condiţiile de încetare, rezoluţiune sau obligaţia furnizorului de a primi înapoi marfa rămasă şi nevândută. Deşi reclamanta reconvenţională a susţinut existenţa unor relaţii de distribuţie, aceasta nu a prezentat instanţei un contract care să stabilească obligaţia pârâtei reconvenţionale de a prelua produsele după livrare şi recepţionare.

Instanţa observă că, reclamanta reconvenţională îşi întemeiază afirmaţiile privind existenţa relaţiilor de distribuţie pe corespondenţa purtată cu persoana Simone Sesana, pe volumul livrărilor efectuate şi pe faptul că, a menţinut în stoc produsele furnizorului. Totuşi, aceste circumstanţe, chiar considerate dovedite, nu sunt suficiente pentru a demonstra existenţa unui contract de distribuţie în sensul art. 1736 din Codul civil.

Mai mult, din înscrisurile prezentate nu rezultă asumarea de către „Industrias Quimicas Novalk" SL a vreunei obligaţii de exclusivitate, de asistenţă comercială, de promovare a produselor, de menţinere a unei reţele de distribuţie sau a obligaţiei de a reprimi produsele rămase nevândute. De asemenea, nu a fost prezentată nicio probă care să ateste că, reclamanta reconvenţională a fost recunoscută oficial de către pârâta reconvenţională în calitate de distribuitor autorizat ori exclusiv pe teritoriul Republicii Moldova.

Din probele administrate nu rezultă existenţa unui contract de distribuţie în formă scrisă şi nici existenţa unui acord asupra elementelor esenţiale ale unui asemenea contract, însă probele confirmă existenţa unor raporturi comerciale de fapt, materializate prin mai multe operaţiuni de livrare şi facturare.

Instanţa reţine că, simpla existenţă a unor raporturi comerciale repetate şi a unor livrări succesive nu conduce automat la concluzia existenţei unui contract de distribuţie cu obligaţia furnizorului de a reprimi mărfurile rămase în stoc. În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, sarcina probei revine părţii care invocă existenţa unei anumite situaţii de fapt, iar reclamanta reconvenţională nu a administrat probe suficiente şi concludente care să confirme asumarea unei asemenea obligaţii de către „Industrias Quimicas Novalk" SL.

În acest context, se atestă că, însăşi reclamanta reconvenţională a recunoscut că a solicitat în repetate rânduri confirmarea statutului său de distribuitor şi confirmarea împuternicirilor persoanei Simone Sesana. O asemenea conduită procesuală relevă că statutul pretins de distribuitor nu era unul cert şi recunoscut de ambele părţi, ci reprezenta o situaţie pe care reclamanta reconvenţională urmărea să o clarifice. Or, existenţa unui contract de distribuţie nu poate fi dedusă din simple aşteptări sau percepţii subiective ale uneia dintre părţi.

Suplimentar, din conţinutul actului de constatare nr. 010-17C/2025 din 27 februarie 2025 prezentat de reprezentantul reclamantei SRL „Elite Vernici" rezultă că, executorul judecătoresc a constatat existenţa unor informaţii publicate pe platforma LinkedIn privind persoana Simone Sesana, existenţa unor comunicări electronice expediate de SRL „Elite Vernici" către „Industrias Quimicas Novalk" SL, precum şi transmiterea unor documente prin intermediul aplicaţiei Viber.

Instanţa reţine că, actul respectiv confirmă exclusiv existenţa şi conţinutul aparent al informaţiilor accesate de executorul judecătoresc la data întocmirii actului, fără a constitui o dovadă

a veridicităţii absolute a informaţiilor publicate pe reţelele de socializare şi fără a demonstra, prin el însuşi, existenţa unor raporturi de reprezentare juridică între Simone Sesana şi compania „Industrias Quimicas Novalk” SL.

De asemenea, împrejurarea că anumite mesaje electronice sau notificări au fost expediate de către reclamanta reconvenţională către pârâta reconvenţională demonstrează doar existenţa unor comunicări între părţi, însă nu este de natură să confirme caracterul întemeiat al pretenţiilor formulate prin acţiunea reconvenţională şi nici să dovedească obligaţia juridică a pârâtei reconvenţionale de a prelua marfa aflată în posesia reclamantei reconvenţionale.

În acelaşi timp, instanţa subliniază că, simpla lipsă a unui contract de distribuţie în formă scrisă nu exclude, prin ea însăşi, existenţa unor raporturi comerciale între părţi, însă, în lipsa unor probe suficiente şi concludente privind acordul de voinţă asupra elementelor esenţiale ale unui asemenea raport juridic, nu permite calificarea acestora drept raporturi juridice născute dintr-un contract de distribuţie în sensul art. 1736 din Codul civil.

Prin urmare, probele administrate nu permit stabilirea cu gradul de certitudine necesar procesului civil a existenţei unui contract de distribuţie în sensul art. 1736 Cod civil şi nici a conţinutului concret al obligaţiilor care ar fi derivat dintr-un asemenea raport juridic.

În consecinţă, reclamanta reconvenţională nu a demonstrat temeiul juridic al obligaţiilor pe care pretinde că le-ar avea pârâta reconvenţională în legătură cu preluarea mărfii, suportarea cheltuielilor de transport şi depozitare sau repararea prejudiciilor invocate.

În continuarea argumentării juridice, instanţa reţine că, reclamanta reconvenţională a solicitat constatarea faptului rezilierii relaţiilor de distribuţie dintre părţi şi constatarea întârzierii de admitere a executării din partea „Industrias Quimicas Novalk” SL, însă asemenea pretenţii nu reprezintă, prin ele însele, modalităţi autonome de apărare a drepturilor civile în sensul art. 16 din Codul civil.

Potrivit art. 16 alin. (1) din Codul civil, protecţia drepturilor civile se realizează prin modalităţile expres prevăzute de lege, inclusiv prin executarea obligaţiei în natură, repararea prejudiciului, rezoluţiunea contractului ori alte remedii prevăzute de lege. Or, simpla constatare judiciară a unor împrejurări de fapt este admisibilă doar în măsura în care aceasta constituie un mijloc necesar şi adecvat de protecţie a unui drept sau interes legitim concret.

Instanţa observă că, reclamanta reconvenţională nu a demonstrat în ce mod constatarea rezilierii raporturilor dintre părţi sau constatarea pretinsei întârzieri a pârâtei reconvenţionale în primirea mărfii ar conduce la restabilirea unui drept subiectiv concret şi nici nu a indicat norma legală care ar justifica promovarea unor asemenea capete de cerere în forma solicitată.

Notificarea din 1 noiembrie 2023 nu poate constitui, prin ea însăşi, dovada încetării raporturilor juridice dintre părţi şi nici nu poate substitui necesitatea demonstrării existenţei raportului contractual şi a condiţiilor care ar justifica rezilierea sau încetarea acestuia. Or, rezilierea presupune existenţa unui raport contractual valabil şi determinat, condiţie care nu a fost dovedită în prezenta cauză.

În lipsa unor probe privind calitatea de reprezentant al societăţii spaniole, notificările adresate exclusiv lui Simone Sesana nu pot produce, prin ele însele, efecte juridice faţă de „Industrias Quimicas Novalk” SL.

Subsecvent, instanţa apreciază ca neîntemeiat şi capătul de cerere privind obligarea pârâtei reconvenţionale de a primi întreaga marfă înapoi şi de a suporta cheltuielile de transport în sumă de 6.032,44 euro.

Analizând prevederile art. 1108 din Codul civil, rezultă că, cumpărătorul care a recepţionat bunurile dobândeşte obligaţia de a achita preţul convenit, iar restituirea bunurilor către vânzător poate avea loc doar în cazurile şi condiţiile expres prevăzute de lege sau contract.

În speţă, reclamanta reconvenţională nu a demonstrat existenţa unei voinţe de rezoluţiune a contractului, a unui acord al părţilor privind returnarea produselor ori a unui temei legal care să impună furnizorului obligaţia de a reprimi produsele livrate şi recepţionate.

Deşi reclamanta reconvenţională a invocat existenţa unor neconformităţi ale produselor furnizate, aceasta nu a prezentat rapoarte de expertiză, acte de constatare, procese-verbale de recepţie cu obiecţii sau alte probe din care să rezulte în mod cert caracterul defectuos al produselor şi întinderea neconformităţilor invocate.

Simpla invocare a reclamaţiilor formulate de diverşi clienţi nu este suficientă pentru a proba, în sensul legii, caracterul neconform al tuturor produselor furnizate.

Mai mult ca atât, instanţa nu poate substitui prin prezumţii obligaţia părţilor de a proba existenţa neconformităţilor mărfii.

În ceea ce priveşte actul de constatare nr. 010-16C/2025, instanţa reţine că, acesta confirmă la momentul efectuării constatării expedierea prin e-mail, la 1 noiembrie 2023, de către SRL „Elite Vernici” către „Industrias Quimicas Novalk” SL, a unei scrisori formulate în limba engleză, care conţinea condiţiile rezilierii unilaterale a pretinselor relaţii de distribuţie şi solicitarea de preluare a mărfii de către producătorul Novalk. Cu toate acestea, actul respectiv nu stabileşte proveniența fiecărui bun, nu confirmă starea tehnică ori calitativă a produselor şi nu demonstrează existenţa unei obligaţii contractuale sau legale a pârâtei reconvenţionale de a recepţiona bunurile respective.

Totodată, executorul judecătoresc nu a efectuat o expertizare a produselor şi nici nu a formulat concluzii privind conformitatea ori neconformitatea acestora, astfel încât actul nu poate servi drept probă a existenţei viciilor invocate de reclamanta reconvenţională.

Instanţa mai reţine că, actul de constatare examinat nu confirmă existenţa prejudiciului material pretins, întinderea acestuia, legătura de cauzalitate dintre conduita pârâtei reconvenţionale şi pretinsele pierderi invocate şi nici celelalte condiţii necesare pentru angajarea răspunderii civile.

Referitor la invocarea de către reclamanta reconvenţională a Convenţiei Naţiunilor Unite asupra contractelor de vânzare internaţională de mărfuri din 11 aprilie 1980, instanţa reţine că, dispoziţiile acesteia reglementează drepturile şi obligaţiile reciproce ale vânzătorului şi cumpărătorului în cadrul raporturilor de vânzare internaţională de mărfuri.

Chiar presupunând aplicabilitatea Convenţiei Naţiunilor Unite asupra contractelor de vânzare internaţională de mărfuri din 11 aprilie 1980, instanţa constată că, reclamanta reconvenţională nu a demonstrat existenţa condiţiilor care ar justifica exercitarea remediilor prevăzute de Convenţie şi nici existenţa unei obligaţii a pârâtei reconvenţionale de a prelua produsele aflate în posesia sa.

Mai mult, materialele dosarului nu confirmă faptul că reclamanta reconvenţională ar fi exercitat în termenul prevăzut de Convenţie drepturile aferente invocării unor eventuale neconformităţi ale mărfurilor şi nici că ar fi făcut dovada unor vicii care să justifice remediile solicitate prin acţiunea reconvenţională.

Prin urmare, apreciate atât individual, cât şi în coroborare cu întregul material probator administrat în cauză, actul de constatare al executorului judecătoresc şi celelalte înscrisuri depuse de reclamanta reconvenţională nu sunt suficiente pentru a demonstra existenţa circumstanţelor de fapt şi de drept pe care aceasta îşi întemeiază pretenţia privind obligarea companiei „Industrias Quimicas Novalk” S.L. de a primi toată marfa cu achitarea serviciilor de transport, pe parcursul colaborării prin relaţii de distribuţie, în calitate de prejudiciu în sumă de 6.032,44 Euro.

De asemenea, instanţa de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiate şi pretenţia reclamantei privind obligarea companiei Industrias Quimicas Novalk SL să repare prejudicial cauzat în mărime de 2750 Euro în calitatea plăţii pentru achitarea chiriei a spaţiului, care SRL „Elite Vernici” a achitat pe parcursul a 11 luni, din calcul de 250 Euro per lună.

În susţinerea soluţiei sale, instanţa de judecată subliniază că repararea prejudiciilor reprezintă acea metodă de apărare a drepturilor civile încălcate, care dă posibilitate persoanei drepturile căreia au fost lezate să ceară repararea integrală a acestora.

În acord cu art.19 alin.(1) şi (2) din Codul civil, *în condiţiile legii, persoana lezată într-un drept al ei sau într-un interes recunoscut de lege poate cere repararea integrală a prejudiciului patrimonial şi nepatrimonial cauzat astfel. Se consideră prejudiciu patrimonial cheltuielile pe care persoana lezată le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat, distrugerea sau deteriorarea bunurilor sale (daună reală), precum şi profitul ratat ca urmare a încălcării dreptului sau interesului recunoscut de lege (profit ratat).*

Prin prisma art. 1998 alin. (1) şi (2) din Codul civil, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune. Prejudiciul cauzat prin fapte licite sau fără vinovăţie se repară numai în cazurile expres prevăzute de lege.*

Răspunderea poate fi angajată dacă sunt întrunite cele patru condiţii general recunoscute: prejudiciul, alcătuit din prejudiciul *real suportat*, iar uneori şi venitul ratat; fapta ilicită, exprimată prin neexecutarea, executarea necorespunzătoare sau cu întârziere a obligaţiilor contractuale; legătura de cauzalitate dintre prejudiciul şi fapta ilicită; vinovăţia celui care a provocat prejudiciul. Regula stabilită de Codul civil este că, expeditorul răspunde pentru nerespectarea obligaţiilor ce decurg din contractul de expediţie doar în cazul vinovăţiei proprii sau a ajutoarelor sale.

Reieşind din circumstanţele speţei, instanţa de judecată, la caz, nu a constatat existenţa temeiurilor de atragere a pârâtei/reclamante „Industrias Quimicas Novalk" SL la răspunderea civilă contractuală, or, reclamanta reconvenţională nu a prezentat probe concludente care să demonstreze că suma de 2.750 Euro reprezentând chiria spaţiului de depozitare constituie o consecinţă directă şi nemijlocită a conduitei pârâtei reconvenţionale şi nici că aceasta ar fi fost obligată contractual sau legal să suporte asemenea cheltuieli.

În acelaşi timp, instanţa reţine că, contrar prevederilor art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, reclamanta SRL „Elite Vernice" nu a prezentat probe concludente şi pertinente care ar justifica cuantumul pretenţiei privind repararea prejudiciului cauzat prin păstrarea mărfii mai mult de un an şi achitarea chiriei spaţiului, dar şi temeiurile reparării acestui prejudiciul, în circumstanţele în care nu s-a demonstrat vina pârâtei.

Aceleaşi concluzii se impun şi în privinţa solicitării de reparare a prejudiciului pretins cauzat reputaţiei profesionale în sumă de 1.500 Euro. Reclamanta reconvenţională nu a prezentat probe obiective care să confirme existenţa unei atingeri aduse reputaţiei sale comerciale, caracterul ilicit al conduitei pârâtei reconvenţionale şi legătura cauzală dintre conduita acesteia şi pretinsul prejudiciu. Simpla afirmare a pierderii unor clienţi sau a afectării imaginii comerciale nu poate constitui, în lipsa unor probe pertinente şi concludente, temei suficient pentru acordarea despăgubirilor solicitate.

În aceste circumstanţe, instanţa concluzionează că, reclamanta reconvenţională nu a demonstrat existenţa temeiurilor de fapt şi de drept care să justifice admiterea pretenţiilor formulate, iar probele administrate nu confirmă obligaţia pârâtei reconvenţionale de a prelua marfa, de a suporta cheltuielile pretinse sau de a repara prejudiciile invocate.

Mai mult, instanţa conchide că, materialul probator administrat confirmă existenţa unor raporturi comerciale între părţi, însă nu permite stabilirea cu gradul de certitudine necesar procesului civil nici a naturii juridice exacte a acestor raporturi şi nici a conţinutului concret al obligaţiilor reciproce pretins încălcate.

În aceste condiţii, reclamanta din acţiunea iniţială nu a demonstrat existenţa unei creanţe certe, lichide şi exigibile în cuantumul solicitat, iar reclamanta din acţiunea reconvenţională nu a demonstrat existenţa raportului juridic de distribuţie invocat şi nici a obligaţiilor pe care pretinde că

pârâta reconvenţională le-ar fi încălcat. Prin urmare, ambele părţi suportă consecinţele neexecutării sarcinii probaţiunii prevăzute de art. 118 din Codul de procedură civilă.

Sintetizând cele expuse *supra* şi examinând probatoriul administrat la dosar prin raportarea acestuia la prevederile art. 118, 121 – 122 din Codul de procedură civilă, instanţa enunţă că, acţiunea iniţială înaintată de „Industrias Quimicas Novalk" SL, este neîntemeiată, urmând a fi respinsă integral. Totodată, instanţa reiterează că, şi acţiunea reconvenţională formulată de SRL „Elite Vernice", este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă integral.

în conformitate cu art. 238-241 şi art. 362 alin. (1) Cod de procedură civilă,

*h o t ă r ă ş t e:*

*Se respinge ca neîntemeiată* cererea de chemare în judecată depusă de „Industrias Quimicas Novalk" SL împotriva Societăţii cu Răspundere Limitată „Elite Vernice" cu privire la încasarea datoriei şi compensarea cheltuielilor de judecată.

*Se respinge ca neîntemeiată* acţiunea reconvenţională înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată „Elite Vernice" împotriva „Industrias Quimicas Novalk" SL, Simone Sesane cu privire la constatarea faptului rezilierii contractului, obligarea de a primi marfa pentru înapoiere producătorului, compensarea cheltuielilor de transport, plata chiriei, repararea prejudiciului cauzat reputaţiei profesionale, precum şi compensarea cheltuielilor de judecată.

Hotărârea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărârii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

*Preşedintele şedinţei,*
*judecător* *Eugenia Culinca*